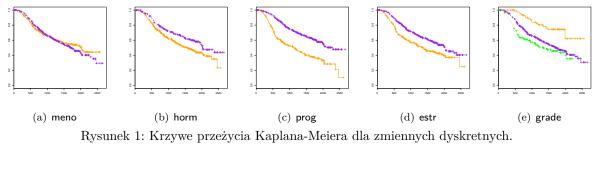
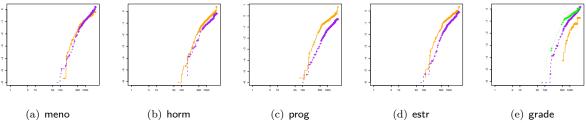
Rak piersi a czas przeżycia bez nawrotu choroby

Analizie poddano 686 pacjentek cierpiących na raka piersi. Za głowny cel postawiono pytanie, które zmienne mają wpływ na czas przeżycia bez nawrotu choroby. Zaproponowano model proporcjonalnych hazardów (PH).

Sprawdzenie założeń - krzywe przeżycia oraz ich transformacje.

Dla każdej ze zmiennych (poza ciągłymi) sprawdzono spełnienie założeń poprzez narysowanie krzywych Kaplana-Meiera (Rysunek 1) oraz wykresów transformacji log(-log) krzywych przeżycia (Rysunek 2).

Rysunek 2: Transformacje log(-log) krzywych przeżycia Kaplana-Meiera.

Krzywe przeżycia dla rożnych poziomów zmiennej meno przecinają się, co może oznaczać niespełnianie założeń modelu PH. Dla pozostałych zmiennych krzywe nie przecinają się oraz wykresy transformacji możemy uznać za nieodstające od równoległych. Z tej racji zaproponowano model proporcjonalnych hazardów warstwowany względem zmiennej meno, gdyż nie ma podstaw by nie twierdzić, że założenia modelu ph nie są spełnione.

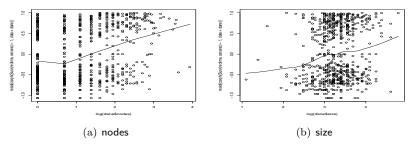
W celu potwierdzenia wniosków płynących z graficznej prezentacji krzywych przeżycia, przeprowadzono formalny test logrank dla każdej zmiennej, którego podsumowanie widać w Tabeli 1. Dla zmiennej grade przeprowadzono test logrank dla trendu z racji na naturalne uporządkowanie poziomów. Hipoteza zerowa zakłada, że krzywe przeżycia dla zmiennych nie różnią się istotnie statystycznie. Wartości krytyczne dla zmiennych horm, prog, estr i grade, które są mniejsze od zakładanego poziomu istotności $\alpha=0.05$ daja statystycznie istotne

	Tab	ela 1:	Wyniki testów logrank.		
horm 8.6 1 0.003 prog 49.3 1 0.000 estr 14.3 1 0.000		χ^2	St. swobody	p-wartość	
prog 49.3 1 0.000 estr 14.3 1 0.000	meno	0.3	1	0.597	
estr 14.3 1 0.000	horm	8.6	1	0.003	
	prog	49.3	1	0.000	
1 445 0 0.000	estr	14.3	1	0.000	
grade 44.5 2 0.000	grade	44.5	2	0.000	

podstawy do odrzucenia hipotez zerowych w testach logrank oraz do przyjęcia hipotez alternatywnych o tym, że krzywe przeżycia dla tych zmiennych różnią się. Dla zmiennej meno p-wartość 0.597 nie daje podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej (dla przyjętego poziomu istnotności $\alpha=0.05$, mówiącej o równości krzywych przeżycia dla różnych poziomów tej zmiennej.

Przekształcenia zmiennych ciągłych.

W celu sprawdzenia, czy zmienne ciągłe nie powinny zostać przekształcone przed wprowadzeniem ich do modelu, wykonano wykresy reszt martyngałowych pustego modelu od każdej z tych zmiennych. Otrzymane wykresy sugerują przekształcenie zmiennych poprzez logarytm, więc dla potwierdzenia tych przypuszczeń narysowano dodatkowo wykresy reszt od logarytmów zmiennych (Rysunek 3) i zaobserwowano, że wykresy są teraz bliższe liniowym. Wprowadzono więc do modelu zmienne ciągłe przekształcone logarytmem.

Rysunek 3: Wykresy reszt martyngałowych od logarytmów zmiennych ciągłych.

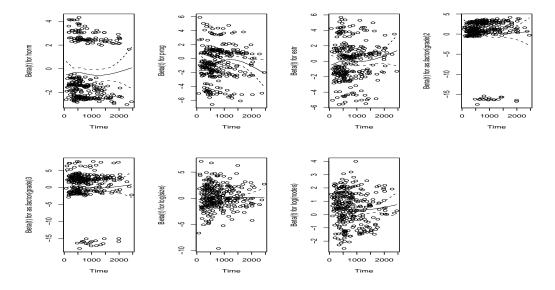
Sprawdzenie założeń - formalny test Schoenfelda.

W celu formalnego sprawdzenia czy współczynniki w modelu są stałe w czasie przeprowadzono test Schoenfelda, którego globalna p-wartość oraz pojedyncze p-wartości dla zmiennych dyskretnych oraz ciągłych przekształconych przez logarytm są większe od zakładanego poziomu istotności $\alpha=0.05$ co nie daje podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej w tym teście, mówiącej o stałości współczynników w czasie.

Uwagę zwrócono również na wykresy skalowanych reszt Schoenfelda dla każdej zmiennej w modelu od czasu i dopasowano do nich krzywe. Dołączone granice dla 95% obszarów ufności sugerują, że nie ma podstaw do odrzucenia hipotez, że krzywe nie różnią się od horyzontalnych.

Tabela 2: Wyniki testu Schoenfelda.

	ρ	χ^2	p-wartość
-horm	-0.009	0.024	0.876
-prog	0.036	0.369	0.543
-estr	0.071	1.458	0.227
-as.factor(grade)2	-0.052	0.811	0.368
-as.factor(grade)3	-0.089	2.347	0.126
$-\log(\text{size})$	0.011	0.037	0.848
$-\log(nodes)$	-0.051	0.879	0.349
-GLOBAL	NA	11.322	0.125

Rysunek 4: Wykresy skalowanych reszt Schoenfelda.

Zarówno wykresy skalowanych reszt Schoenfelda, jak i wyniki testu nie sugerują odstępstw od założenia PH.

Dopasowanie modelu proporcjonalnych hazardów.

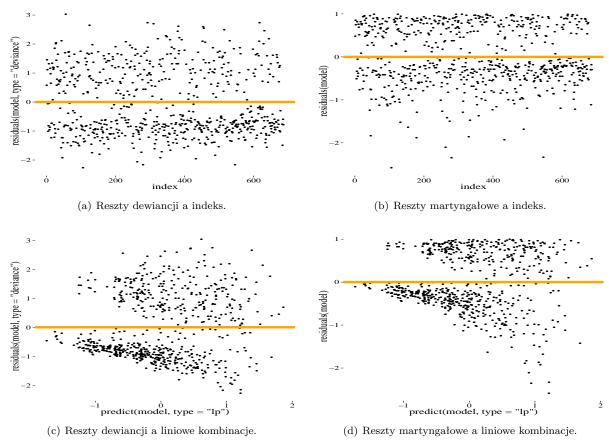
```
model <- coxph(Surv(rectime,censrec)~horm+prog+estr+as.factor(grade)+strata(meno)+log(size)+log(nodes),</pre>
              data = dane)
summary(model)
Call:
coxph(formula = Surv(rectime, censrec) ~ horm + prog + estr +
    as.factor(grade) + strata(meno) + log(size) + log(nodes),
   data = dane)
 n= 686, number of events= 299
                     coef exp(coef) se(coef)
                                                 z Pr(>|z|)
horm
                 -0.40288
                            0.66839 0.12924 -3.117 0.00183 **
                 -0.67857
                            prog
                  0.03400
                            1.03458 0.14314 0.238 0.81226
estr
as.factor(grade)2 0.50378
                            1.65497 0.25275 1.993 0.04624 *
as.factor(grade)3 0.52144
                            1.68445 0.27898 1.869
                                                    0.06161 .
log(size)
                  0.20252
                            1.22449 0.13207 1.533 0.12515
log(nodes)
                  0.47991
                            1.61593  0.06697  7.166  7.71e-13 ***
Signif. codes: 0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
                 exp(coef) exp(-coef) lower .95 upper .95
                    0.6684
                               1.4961
                                         0.5188
                                                   0.8611
horm
                    0.5073
                               1.9711
                                         0.3823
                                                   0.6732
prog
estr
                    1.0346
                               0.9666
                                         0.7815
                                                   1.3696
as.factor(grade)2
                    1.6550
                               0.6042
                                         1.0084
                                                   2.7160
as.factor(grade)3
                    1.6845
                               0.5937
                                         0.9750
                                                   2.9102
log(size)
                    1.2245
                               0.8167
                                         0.9452
                                                   1.5862
log(nodes)
                               0.6188
                    1.6159
                                         1.4172
                                                   1.8426
Concordance= 0.697 (se = 0.025)
                (max possible= 0.99 )
Rsquare= 0.172
Likelihood ratio test= 129.7 on 7 df,
                                        p=0
Wald test
                    = 128.6 on 7 df,
                                        p=0
Score (logrank) test = 136.5 on 7 df,
                                        p=0
```

W stworzonym modelu zmiennymi istotnymi statystycznie na poziomie istotności 0.05 są: horm, prog, as.factor(grade)2, log(nodes). Współczynniki modelu przy tych zmiennych wynoszą odpowiednio: -0.40, -0.67, 0.50, 0.47. Oznacza to, że jeśli została użyta terapia hormonalna, to hazard zgonu lub nawrotu choroby zminiejsza się $\exp(-0.40) = 0.66$ raza w stosunku do nieużycia terapii hormonalnej (gdy wszystkie inne zmienne są takie same). Jeśli wskaźnik receptorów progesteronu zmienia się z ujemnego na dodatni, to hazard zmieni się o $\exp(-0.67) = 0.5$ raza, natomiast gdy logarytm liczby węzłów chłonnych z przerzutami nowotworu wzrośnie o 1, to hazard zwiększy się $\exp(0.47) = 1.61$ raza. Zmiana z grade (stopień zróżnicowania komórek nowotworu (1–wysoki, 2–średni) z 1 do 2 zwiększa hazard $\exp(0.5) = 1.65$ raza, gdy wszystkie inne zmienne pozostaną na tym samym poziomie.

Testy Likelihood, Wald i Score dają p-wartość mniejszą od 0.05 (przyjętego poziomu istotności), co wskazuje, że odrzucamy hipotezę zerową na rzecz hipotezy alternatywnej, zatem dopasowany model jest istotnie lepszy od modelu pustego.

Sprawdzenie dopasowania modelu proporcjonalnych hazardów.

W celu sprawdzenia dopasowania modelu wygenerowano wykresy reszt dewiancji/martyngałowych od liniowej kombinacji zmiennych/indeksów. Na niektórych wykresach można wskazać wyraźnie odstające reszty. Wykres reszt dewiancji od indeksów można uznać za symetryczny, pozostałe niekoniecznie, co sugeruje, że dopasowany model nie jest perfekcyjny.

Rysunek 5: Wykresy reszt martyngałowych i dewiancji.

Kody.